

ปรากฏการณ์อันน่าพิศวง เกี่ยวกับเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

นายสีวรงค์ จังกศิริ

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ประธานคณะกรรมการจัดหาทุน

ร่วมถวายความจงรักภักดีของพลนิกร

เพื่อทูลเกล้าถวายเนื่องในโอกาสมหามงคลสมัยที่

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๕ รอบ

๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๕

เพื่อพระราชทานแก่มูลนิธิศิลปาชีพ

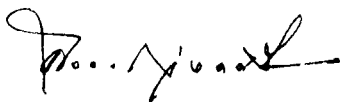
จัดพิมพ์เพื่อเป็นอนุทินนันทนาการ

ปรากฏการณ์อันน่าพิศวง

คำนำ

เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยที่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๕ รอบ ในวันที่
๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๕ มหาเถรสมาคม มีมติในการประชุมเมื่อ
วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๔ เห็นควรจัดสร้างเหรียญพระชัย (หลัง-
ช้าง) เป็นการเทิดพระเกียรติ ด้วยเห็นว่าพระชัย (หลังช้าง) เป็น
พระคู่บ้าน คู่เมือง คู่บุญญาบารมีของปฐมบรมกษัตริย์แห่ง
ราชจักรีวงศ์ ควรที่ประชาชนจะมีไว้สักการบูชา ด้วยเป็น
พระพุทธรูปที่มีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในพระองค์ ดังเช่น สมเด็จพระ
พุทธโฆษาจารย์ (วัดสามพระยา) ได้ลิขิตไว้ว่า “หากอยู่กับบ้าน
ก็คุ้มบ้าน หากอยู่กับตัว ก็คุ้มตัว” และเพื่อเป็นการยืนยันดังกล่าว
ท่านได้จัดพิมพ์หนังสือเรื่อง “ปรากฏการณ์อันน่าพิศวงเกี่ยวกับ
เหรียญพระชัย (หลังช้าง)” ขึ้น ดังที่ได้กล่าวไว้ในคำนำในการจัด
พิมพ์ครั้งแรก

ข้าพเจ้าเห็นเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ จึงได้ขออนุญาตนำลิขิต
ของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (วัดสามพระยา) มาจัดพิมพ์เผยแพร่
อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นอภินันทนาการแก่ประชาชนทั่วไปผู้ใคร่รู้
และเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมเรื่องราวที่น่าพิศวง อันเกี่ยว
เนื่องกับบุญญาภินิหารของพระชัย (หลังช้าง) ซึ่งเป็นพระคู่บ้าน
คู่เมือง และคู่บุญบารมีของปฐมบรมกษัตริย์แห่งราชจักรีวงศ์สืบไป

นายสีวาทย์ อังคศิริ

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ประธานคณะกรรมการจัดทําหนังสือ

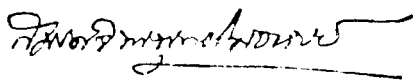
คำนำ

(ของการพิมพ์ครั้งแรก)

การที่ข้าพเจ้าจัดพิมพ์หนังสือเรื่อง ปรากฏการณ์อันน่าพิศวง
เกี่ยวกับเหรียญพระชัยหลังช้าง สืบเนื่องมาจากมูลเหตุ กล่าวคือ
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้าพเจ้าได้จัดพิมพ์หนังสือเรื่องพระชัย (หลัง
ช้าง) ถวายเป็นอภินันท์นาการแก้วัดทุกวัด ในเขตปกครองคณะสงฆ์
หนกลาง ในการจัดพิมพ์ครั้งนั้นมีข้อความอยู่บางตอนที่ข้าพเจ้า
กล่าวไว้ในส่วนที่เป็นข้อความสรุปว่าพระชัย (หลังช้าง) เป็นพระ-
พุทธรูปที่มีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในพระองค์ “หากอยู่กับบ้าน ก็
คุ้มบ้าน หากอยู่กับตัว ก็คุ้มตัว” ครั้นเมื่อหนังสือเล่มนี้ได้
กระจายไปยังวัดต่างๆ แล้ว ไม่นานนักก็มีผู้มาบอกข้าพเจ้าว่า ที่เขียน
ไว้ว่า อยู่กับบ้าน คุ้มบ้าน อยู่กับตัว คุ้มตัว นั้นเป็นคำพูดที่ละเมอ
ไปหรือฝันไป เป็นถ้อยคำที่ไม่ควรฟังหรือไม่เชื่อถือ เพราะเป็นกาล
ข้างหน้าและไม่มีสักขีพยานอันใดเป็นเครื่องชี้บอก ข้าพเจ้าตอบ
กับผู้นำความมาบอกว่าที่มีผู้กล่าวเช่นนั้น เป็นการถูกต้อง เพราะ
อาตมาไม่มีสักขีพยานอันใดมาอ้างอิง อย่าไปว่าผู้พูด อย่าไปโกรธ
ผู้พูด เพราะเขาพูดถูกต้อง

เมื่อเหรียญพระชัยหลังช้างกระจายไปยังกลุ่มบ้านและกลุ่ม
วัดไม่นานนัก ได้มีผู้มาเล่าถึงปรากฏการณ์อันน่าพิศวงเกี่ยวกับ
เหรียญพระชัยหลังช้าง ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ผู้ที่มาเล่าให้ฟังขอให้
บันทึกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามที่เป็นอย่างจริง และแจ้งสถานที่อยู่
ของผู้ที่ได้ประสบเหตุการณ์ไว้ด้วยผู้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังจะบันทึก
เหตุการณ์เองก็ได้ หรือจะขอให้ผู้ที่ประสบเหตุการณ์บันทึกก็ได้
ซึ่งข้าพเจ้าจะเก็บไว้เป็นหลักฐานในกาลต่อไป

ข้าพเจ้าจัดพิมพ์ปรากฏการณ์อันน่าพิศวงขึ้นครั้งนี้ มีจุด
ประสงค์ประการเดียว คือเพื่อเปลื้องตนให้พ้นจากที่ถูกกล่าวหาว่า
พูดโดยละเมอไปหรือฝันไป ท่านผู้ใดจะสอบถามหาความจริง
ต่อไป ก็ขอให้สอบถามไปยังผู้บันทึกนั้น ๆ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ชัดเจน
อยู่แล้ว ปรากฏการณ์อันน่าพิศวงดังกล่าว ท่านผู้ใดจะสันนิษฐาน
เป็นประการใด เป็นสิทธิเฉพาะของท่านข้าพเจ้าไม่เกี่ยว ข้าพเจ้า
ยังคงเชื่อต่อไปว่าเหรียญพระชัยหลังช้างอยู่กับตัว คุ่มตัว อยู่
กับบ้านคุ้มบ้าน ตามเคย.

วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร

๒๑ กันยายน ๒๕๓๑

ปรากฏการณ์อันน่าพิศวง
เกี่ยวด้วยเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

ประสบการณ์ของผู้ใช้เหรียญพระชัย (หลังช้าง)

เกล้า ฯ พระครูสมุทรพัฒนโสภณ เจ้าคณะตำบลตลาดเจ้า
อาวาสวัดคันลัด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ได้
รับมอบเหรียญพระชัย (หลังช้าง) จากท่านเจ้าคุณพระธรรม
วิมลโมลี เจ้าคณะภาค ๖ วัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร ๒
เหรียญ ได้มอบให้นายกฤษฎา พุทธิริยา อยู่บ้านเลขที่ ๓ หมู่ ๖
ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ และ
นายธำรงค์ ศิริบุญ อยู่บ้านเลขที่ ๖๗ หมู่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอ
พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ หลังจากที่ได้รับเหรียญไป
แล้วทั้ง ๒ คน ได้เล่าประสบการณ์ให้ฟังดังนี้

เมตตามหานิยม นายกฤษฎา พุทธิริยา มีอาชีพประกอบ
ธุรกิจรับจัดบริการนำเที่ยวทั่วไป มีรถตู้ติดแอร์เป็นของตัวเอง
๓ คัน เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะการ
ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวได้หยุดชะงักลงเพราะไม่มีคนออก
ท่องเที่ยว และได้มาเล่าให้ฟังว่า คนที่มาติดต่อเช่ารถไว้กับรถเล็ก
สัญญาเช่าโดยไม่ทราบสาเหตุ ติดต่องานมันไม่ได้ผล เพราะมีบริษัท
อื่นชิงตัดหน้าไปเสียก่อน ประสบกับการขาดทุนเกือบจะต้องเลิก
กิจการเพราะทนต่อค่าใช้จ่ายไม่ไหว จึงได้ให้คำแนะนำไปเท่าที่

จะทำให้เกิดกำลังใจ และได้มอบเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ก่อนจะทำอะไรหรือติดต่อกับใครให้ขอบารมีเหรียญเป็นที่พึ่ง หลังจากได้รับเหรียญไปแล้วปรากฏว่าการติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ ได้รับผลดีกว่าแต่ก่อนมาก งานด้านการท่องเที่ยวก็มีมากขึ้น และได้เข้าร่วมกับบริษัทสภิตย์เทพการท่องเที่ยว อยู่ข้างโรงแรมโคลีเชียม ถนนเพชรบุรี กรุงเทพมหานคร ก็ได้รับงานตามที่ตั้งใจไว้ทุกอย่าง เกินกว่าที่คาดคิดไว้ พุทธคุณของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) จึงประกอบด้วยเมตตาตามหานิยมและโชคกลาง

แก้ก๊วกถาด นายดำรงค์ ศิริบุญ เป็นนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (เทคนิค-ไทย-เยอรมัน) มีอาชีพขับรถสองแถวเล็กรับจ้างทั่วไป หลังจากเลิกขับรถแล้วจะต้องขี่จักรยานยนต์ไปโรงเรียน บางครั้งต้องใช้ความเร็วเพื่อให้ทันโรงเรียน เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ขณะที่ขี่จักรยานยนต์กลับจากโรงเรียนเวลาประมาณ ๒ หุ้มเศษ แถวบริเวณบางพลัดเพื่อจะกลับบ้านด้วยความเร็ว ได้แซงรถประจำทางขึ้นมาและเป็นทางแยกสำหรับกลับรถ ได้มีรถบรรทุกเล็กพุ่งออกมาจากทางแยกขวางถนนโดยกระทันหัน ถ้าจะหยุดรถก็คงจะคว่ำจะแซงก็ไม่มีช่อง

ทางพอที่จะแข่งได้ จึงได้หลบตาและอาราธนาเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ให้ช่วยคุ้มครอง เพราะคิดว่าตัวเองจะต้องตายแน่ ขณะนั้นได้ปรากฏการณ์ที่ไม่คาดฝันเหมือนมีมือใครมาจับให้หกรถหลบรอดไปได้ทั้ง ๆ ที่มองเห็นแล้วว่าไม่มีช่องทางที่จะหลบได้และตัวเองก็ไม่ได้รับอันตรายใด ๆ รถจักรยานยนต์ตะแคงอยู่ข้างฟุตบาทเสียหายเล็กน้อย แต่ก็สามารถขี่มาที่บ้านได้ ก่อนจะกลับเข้าบ้านได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟัง ตัวเองก็ยังงุนงงอยู่ว่ารอดตายมาได้อย่างไร

สรุปแล้วเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ประกอบด้วยพุทธคุณมากมาย ด้านเมตตามหานิยม โชคลาภ แคล้วคลาดจากอันตราย ถ้าใครมีไว้ประจำตัวจะเกิดคุณอันมหาศาลแก่ผู้นั้น.

ความศักดิ์สิทธิ์ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่วัดบ้านอิฐ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง

ในวันดังกล่าวนั้น คณะผ้าป่าสามัคคีจากกรุงเทพมหานคร นำโดยคุณสมบัติ สมประสงค์ ได้มาทอดถวายที่วัดบ้านอิฐ มีคณะร่วมคณะมาประมาณ ๑๐๐ คนเศษ ผ้าป่าคณะนี้เดินทางมาถึงวัดเป็นเวลาเย็นมากแล้ว ทางคณะกรรมการของวัดได้ทำการปฏิสังขรณ์ต้อนรับ ด้วยข้าวปลาอาหารและเครื่องดื่มเป็นอันดีเสร็จแล้วเจ้าอาวาสของวัดบ้านอิฐ ได้กล่าวธรรมกถาต้อนรับคณะที่มาถึงผ้าป่าทั้งหมด จบแล้วได้ถือโอกาสกล่าวถึงเรื่องเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ให้คณะผ้าป่าได้ทราบถึงประวัติความเป็นมา และวัตถุประสงค์ในการสร้าง ตลอดจนความดีงามต่างๆ และในเมื่อกล่าวจบแล้ว ได้ถือโอกาสแจกเหรียญพระชัย (หลังช้าง) สมณาคณะแก่คณะผ้าป่าคนละ ๑ เหรียญ

ในคืนวันนั้นทางวัดได้มีลิเกและภาพยนตร์ ฉลองผ้าป่า โดยทางคณะกรรมการของวัดเป็นผู้จัด มหรสพเลิกเวลา ๐๑.๐๐ น. ของวันใหม่ คณะผ้าป่าทั้งหมดก็ขึ้นไปพักผ่อนหลับนอนบนศาลาการเปรียญของวัด จนเวลาผ่านไปถึงประมาณ ๐๓.๐๐ น. ก็มีเหล่าร้าย ๓ คน มาจากไหนไม่ทราบขึ้นไปบนศาลาการเปรียญที่คณะ

ผ้าป่านอนหลับอยู่ แล้วใช้อาวุธไม่ทราบว่าเป็นอะไร ตีศีรษะคณะ
ผ้าป่าคนหนึ่งที่กำลังนอนหลับอยู่ ก็เลยเกิดอะอะโวยวายกันขึ้น
คณะผ้าป่าที่เป็นชายฉกรรจ์จำนวนมากก็ลุกขึ้นวิ่งไล่กวาดเหล่าร้าย
ไปทางท้ายศาลา พอออกไปนอกศาลาเท่านั้นเหล่าร้ายอีกไม่ทราบ
จำนวนอยู่ข้างล่าง ก็ระดมปาขวดปาแก้วขึ้นมาบนท้ายศาลาและ
ยิงปืนสวนขึ้นมามากหลายนัด

เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า ขวดและแก้วที่เหล่าร้ายปาขึ้นมานั้น
แตกกลาดเกลื่อนเต็มไปหมดพวกผ้าป่าก็มีมากที่วิ่งออกมาโดย
เท้าเปล่า เหยียบย่ำไปบนเศษขวดเศษแก้วที่แตกนั้น แต่ไม่มีใคร
สักคนที่ถูกเศษขวดเศษแก้วบาดหรือตำเท้าเลย แม้เป็นที่เหล่าร้าย
ยิงสวนมานั้น ก็ยังมีในกลุ่มคนมาก ๆ ตั้งหลายนัด แต่ไม่ถูกใคร
เลยสักคน

เมื่อเหตุการณ์สงบลงแล้ว ต่างก็พูดวิจารณ์กันถึงเรื่องนี้ว่า
แปลกจริง ๆ ไม่น่าเป็นไปได้แต่ก็เป็นไปแล้วและที่น่าแปลกไปกว่า
นั้น คนที่ถูกตีศีรษะก็ไม่ได้เอาเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ไว้กับตัว
ปรากฏว่าเมื่อรับแจกเหรียญพระชัย (หลังช้าง) แล้วเอาฝากภรรยาไว้

รุ่งขึ้นเช้า หลังจากคณะผ้าป่ารับประทานอาหารเช้าแล้วก่อน
จะกลับเจ้าอาวาสวัดบ้านอิฐ ได้กล่าวสัมโมทนียกถาและชี้ให้เห็นว่า
ที่เกิดเหตุการณ์เป็นดั่งนั้น เห็นจะเป็นด้วยอำนาจของเหรียญ
พระชัย (หลังช้าง) นั้นเทียวคณะผ้าป่าได้ฟังแล้วทุกคนลงความ
เห็นว่า จริงอย่างนั้นทีเดียว.

พระครูวิเชียรวิมลคุณ

รองเจ้าอาวาสวัดอ่างทอง

จดบันทึก

อกินิหารของเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

ด้วยตัวข้าพเจ้าเองนั้นชอบช่วยเหลือประชาชน ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตามที่ประชาชนเดือดร้อน อยู่มาวันหนึ่งมีญาติโยมชาวบ้านห้วยบุญ หมู่ที่ ๒ ตำบลท่าช้าง อำเภอเสาให้ จังหวัดสระบุรี ได้พากันมาพบข้าพเจ้าที่วัดให้ช่วยเหลือติดต่อขอขยายเขตไฟฟ้าเข้าหมู่บ้าน ข้าพเจ้าจึงรับปากว่าจะดำเนินการให้ เพราะข้าพเจ้าพอมีความคุ้นเคยกับผู้จัดการและพนักงานการไฟฟ้าหลายท่าน จึงได้ทำเรื่องเสนอขอขยายเขตไฟฟ้าแบบพัฒนาการไปยังการไฟฟ้าสระบุรี การไฟฟ้าจึงได้ส่งช่างมาสำรวจ และทำประมาณการออกมาเป็นเงิน ข้าพเจ้าจึงได้พาญาติโยมไปชำระเงินที่การไฟฟ้าสระบุรี ทางกรไฟฟ้าจึงได้จัดลำดับจนถึงเวลาดำเนินการ ทางกรไฟฟ้าจึงได้นำเสามาลงไว้ประมาณครึ่งเดือน

อยู่มาวันหนึ่งซึ่งตรงกับวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นวันสำคัญในชีวิตของข้าพเจ้าเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. ได้มีเด็กหนุ่มซึ่งเป็นลูกของญาติโยมที่จะทำการใช้ไฟฟ้าได้นำรถจักรยานยนต์เข้ามาหาที่วัด ได้บอกข้าพเจ้าว่า “ไปตามเรื่องไฟฟ้ากันเถอะ” เพราะการไฟฟ้าได้นำเสามาลงหลายวันแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้จัดแจงห่มผ้าจีวรแล้วตรงไปยังตู้เอกสารที่ได้นำเหรียญพระชัย (หลังช้าง) เก็บไว้ เปิดตู้ นำเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ออกมานับได้ ๒๐ เหรียญ แล้วยกขึ้นจบศีรษะนำลงใส่ย่ามคิดว่าจะนำไปแจกที่การไฟฟ้าแล้ว

ลงจากกุฏิไปขึ้นรถจักรยานยนต์ที่จอดรออยู่ ออกจากวัดไปตามถนนสายท่าลาน ซึ่งจะไปยังการไฟฟ้าสระบุรีพอถึงทางแยกท่าลาน (ทางแยกหัวบง) รถที่ข้าพเจ้านั่งมาก็จอดรอจังหวะรถทางตรงว่างเพื่อที่จะเลี้ยวขวาไปสระบุรี ขณะที่จอดรอนั้นรถของข้าพเจ้ามีรถพ่วงจอดอยู่ด้านหน้าและรถบรรทุกสิบล้อแซงขึ้นมาจอดคู่กับรถของข้าพเจ้า ที่จอดอยู่ริมฟุตบาทด้านซ้าย พอรถทางตรงว่างลงรถพ่วงคันนั้นก็ออกวิ่งเลี้ยวขวาไปทางสระบุรี ส่วนรถสิบล้อที่จอดคอยอยู่ก็ออกวิ่งเลี้ยวซ้ายไปทางลพบุรีอย่างกระชั้นชิด ทำให้ท้ายรถสิบล้อมากระทบกับรถของข้าพเจ้าที่จอดอยู่เสียหลัก กระเด็นตกลงไปในคูคลอง ส่วนรถสิบล้อมหาภัยก็วิ่งหนีไปตามระเบียบโดยไม่ได้เหลียวมามองดูเลย ส่วนข้าพเจ้าและคนขับรถจักรยานยนต์ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย พอติดกับญาติโยมที่เห็นเหตุการณ์ก็วิ่งมาช่วยถามข้าพเจ้าว่า “ท่านอาจารย์เป็นอย่างไรบ้าง” แล้วก็ช่วยกันยกรถจักรยานยนต์ที่ทับข้าพเจ้าและคนขับออกมา แล้วก็ถามอีกว่า “เจ็บตรงไหนบ้าง” ข้าพเจ้าตอบว่า “ไม่เป็นอะไร” โยมเหล่านั้นถามข้าพเจ้าว่าจ้ะรถได้ไหม ข้าพเจ้าตอบว่าจำได้เพราะจอดคู่กันอยู่ ข้าพเจ้าจึงไม่อยากยุ่งเพราะว่าไม่ได้รับบาดเจ็บและรถจักรยานยนต์ก็ไม่ได้รับความเสียหาย ก็เลยบอกคนขับรถจักรยานยนต์ว่ากลับกันเถอะไปตามเรื่องไฟฟ้าของเราดีกว่า

ในเหตุการณ์ครั้งนี้ที่ไม่บาดเจ็บ เพราะว่าข้าพเจ้าพกเหรียญพระชัย (หลังช้าง) มาในยาม ข้าพเจ้าคิดในใจว่าเหรียญพระชัย (หลังช้าง) คงคุ้มครองเราแน่ เพราะในยามไม่มีเหรียญอะไรเลย นอกจากเหรียญพระชัย (หลังช้าง) อย่างเดียว มิฉะนั้น ป่านนี้คงไปนอนอยู่ในโลงแน่ๆ พอไปถึงการไฟฟ้าก็เล่าเรื่องดังกล่าวให้ผู้จัดการและพนักงานการไฟฟ้า ผู้จัดการและพนักงานก็เลยขอเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ไว้บูชา ข้าพเจ้าก็เลยถือโอกาสบอกให้ช่วยเร่งดำเนินการจัดทำการติดตั้งไฟฟ้าให้ญาติโยมเร็วๆ หน่อย และแล้วการดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าก็สำเร็จเร็วกว่าตามที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ ทั้งนี้ เพราะบารมีของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) จริงๆ ญาติโยมจึงได้มีไฟฟ้าใช้จนถึงปัจจุบัน

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเล่าเรื่อง ความเป็นจริงเกี่ยวกับอภินิหารของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) มาพอสังเขป ดังนี้.

พระปลัดธงชัย วิชโย

เจ้าอาวาสวัดหนองจิก

เรื่องอภินิหารความศักดิ์สิทธิ์ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๐ ได้พบกับพระเพ็ชร เตชปาณโณ
สำนักวัดบางน้ำวน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร พระเพ็ชร
ได้บอกเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ว่า มี
สุภาพสตรีผู้หนึ่งอายุประมาณ ๒๕ ปีเศษ นำสิ่งของมาเพื่อถวาย
สังฆทานกับพระเพ็ชรในตอนเช้าและบอกกับพระเพ็ชรว่า (สุภาพ
สตรีผู้นั้นใช้คำแทนตัวว่า หนู) หนูถวายสังฆทานเพื่อสะเดาะเคราะห์
เรียกและบำรุงขวัญ เพราะเมื่อประมาณ ๓-๔ วัน ที่ผ่านมานี้ หนู
ได้เอาเนื้อมะพร้าวแห้งไปขายที่โรงงานสกัดน้ำมันมะพร้าว ตั้ง
อยู่ที่ถนนธนบุรี-ปากท่อ ในเขตตำบลบางกระเจ้า อำเภอเมือง
จังหวัดสมุทรสาคร สุภาพสตรีคนนั้นก็ได้เล่าให้ฟังต่อไปว่า ขณะที่
ที่หนูจะข้ามถนนไปโรงงาน พอจะถึงกลางถนน มีรถยนต์คันหนึ่ง
วิ่งตัดหน้าเกือบชนหนู หนูตกใจหยุดชะงักยืนอยู่รถยนต์คันนั้น
ได้แล่นผ่านไปแล้ว หนูจึงรีบข้ามถนนไปโรงงานไม่ได้มองซ้าย
มองขวา มีจักรยานยนต์วิ่งมา ๒ คัน และมีคนซ้อนท้ายมาด้วย
รถได้แล่นตรงมาที่ตัวหนู หนูตกใจจนไม่รู้สึกรู้สีกตัวเป็นลมล้มลงไป
นึกว่ารถจักรยานยนต์ทั้ง ๒ คัน คงชนหนูตายแน่ ในเวลานั้นหนู
นึกถึงคุณพระให้ช่วยหนูนอนหมดสติไม่รู้สึกรู้สีกตัวไปชั่วครู่หนึ่ง

มารู้สึกตัวเอาตอนที่คนขับรถจักรยานยนต์ที่วิ่งผ่านไปแล้ว ได้หยุดรถเดินมาเขย่าตัวหนูถามว่าน้ำๆ เป็นอะไรหรือเปล่า หนูรู้สึกตัวลุกขึ้นรู้สึกว่ที่หัวเข่าและแขนเจ็บนิดหน่อย หนูจึงเดินจะไปที่หน้าโรงงาน คนขับรถจักรยานยนต์ได้เดินตามหนูมา หนูก็บอกว่าไม่เป็นอะไร หนูคิดว่าพระที่แขวนคอนั้นคงจะช่วยไว้แน่ หนูจึงรอดตายมาได้ไม่ถูกรถชน เมื่อสุภาพสตรีผู้นั้นบอกเล่าจบแล้ว พระเพชรจึงได้ขอดูพระที่แขวนคอมา ปรากฏว่าเป็นเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ซึ่งเก่าจนสีทองคล้ำหมดแล้ว พระเพชรได้ถามต่อไปว่า เหรียญนี้ได้มาจากไหน สุภาพสตรีผู้นั้นบอกว่า นำเขาให้มาจึงแขวนคอไว้ไม่ทราบว่านำเขาได้มาจากไหน พระเพชรก็บอกว่า นี่เป็นเหรียญพระชัย (หลังช้าง) แต่พระเพชรก็ไม่ได้ถามชื่อ แต่รู้ที่อยู่ว่าอยู่ที่สวนมะพร้าวข้างสะพานข้ามคลองใกล้วัดบางน้ำวน และได้สืบหาว่าสุภาพสตรีนั้นชื่ออะไรต่อไป.

เท่าที่บันทึกมานี้เป็นคำบอกเล่าถึงอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ของพระเพชรสำนักวัดบางน้ำวน

พระสาครธรรมกณี

วัดเจษฎาราม

๑๑ กันยายน ๒๕๓๐

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระชัย (หลังช้าง)

ข้าพเจ้าเชื่อว่า พระชัย (หลังช้าง) เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ เมื่อได้รับเหรียญพระชัย (หลังช้าง) มา จึงตั้งใจสักการะบูชาอยู่เสมอ

ต่อมาได้แสดงความศักดิ์สิทธิ์ให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าโดยผ่านภาพคุ้มครองตัวข้าพเจ้า ผู้ติดตาม และคนขับรถให้รอดพ้นจากความตาย ในการประสบอุบัติเหตุรถยนต์พลิกคว่ำอย่างแรง บนถนนสายท่าเรือ-กาญจนบุรี

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เวลาประมาณ ๐๖.๓๐ น. ข้าพเจ้าและผู้ติดตาม ๑ ท่าน พร้อมด้วยคนขับรถ รวม ๓ ชีวิตด้วยกัน ออกจากวัดประยุรวงศาวาส กรุงเทพฯ โดยนั่งรถบรรทุกเล็ก (กะบะ) ๔ ประตู่ ยี่ห้อฮิซุซุ รุ่น ๒,๒๐๐ เป็นพาหนะสำหรับเดินทาง มุ่งหน้าไปร่วมงานสมโภชสมณศักดิ์ “พระวิสุทธิกัญจนวิบูลย์” เจ้าอาวาสวัดพระแท่นดงรัง เจ้าคณะอำเภอท่ามะกา ที่วัดพระแท่นดงรัง อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

ในขณะที่รถยนต์ของข้าพเจ้าวิ่งผ่านตลาดท่าเรือมาได้ประมาณ ๒ กิโลเมตร ในอัตราความเร็ว ๑๐๐ กม./ชม. โดยวิ่งอยู่ในช่องทางข้างขวา (ชิดเกาะกลางถนน) คนขับได้เร่งความเร็วของรถเพื่อที่จะแซงรถบรรทุกสิบล้อคันหนึ่งซึ่งวิ่งนำหน้าอยู่ในช่องทางข้างซ้าย

(ริมถนน) รถของข้าพเจ้าวิ่งเข้าไปใกล้จะถึงท้ายรถบรรทุก และเตรียมจะแซงให้พ้นรถคันดังกล่าว เหตุสุดวิสัยก็เกิดขึ้น คือ รถบรรทุกสปีดล้อนั้นได้เปลี่ยนช่องทางอย่างกะทันหันโดยหักรถจากช่องซ้ายเข้ามาช่องขวา เบียดรถข้าพเจ้ากระเด็นขึ้นเกาะกลางถนน ทำให้รถของข้าพเจ้าพลิกคว่ำ ๓ ตลบ รถกลิ้งลงไปนั่งอยู่ข้างถนนสภาพเสียหายยับเยิน

ข้าพเจ้าจำเหตุการณ์ได้อย่างแม่นยำว่า ในขณะที่รถกำลังกลิ้งอยู่นั้น มีอะไรอย่างหนึ่งมากอดรัดร่างของข้าพเจ้าให้ติดแน่นอยู่กับเก้าอี้ที่นั่ง และทุกคนที่นั่งอยู่ในรถก็มีอาการเช่นกัน ทุกคนปลอดภัยไม่เป็นอันตราย และไม่บาดเจ็บแม้แต่น้อย

หลังจากที่หายจากอาการตื่นตระหนกแล้ว จึงสั่งเอนาฬิกามาดู ขณะนั้นเป็นเวลา ๐๘.๓๐ น. ข้าพเจ้าถามทุกคนในรถด้วยความเป็นห่วง เมื่อทราบว่าไม่มีใครเป็นอะไรก็ดีใจ จึงพยายามตะเกียกตะกายออกจากรถ ซึ่งอยู่ในท่ามกลางของประชาชนที่วิ่งมามุงดูเหตุการณ์อย่างแน่นหนา ข้าพเจ้าขอร้องให้ประชาชนช่วยกันพลีกรรม และเข็นรถขึ้นสู่ถนนจนสำเร็จแล้ววิ่งรถไปยังวัดพระแท่นดงรัง

ในวันที่ข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุนั้น ในตัวของข้าพเจ้ามี
เหรียญพระชัย (หลังช้าง) อยู่เพียงองค์เดียว จึงเชื่อด้วยความ
สนิทใจว่า คงเป็นเพราะอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระชัย (หลังช้าง)
จึงทำให้ทุกคนปลอดภัยอย่างปาฏิหาริย์.

พระมหาบุญมา อาคมปญโญ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาส

เลขานุการเจ้าคณะภาค ๑๕

วัดประยุรวงศาวาส กรุงเทพมหานคร

เหรียญพระชัย (หลังช้าง) ศักดิ์สิทธิ์แคล้วดีจริง ๆ

ข้าพเจ้าพระครูบุญญารมย์ (จำปี) เจ้าอาวาสวัดหนองถ่านใต้ ตำบลหนองบัว อำเภอบ้านหมือ จังหวัดสระบุรี ได้ยินคนอื่นเล่าว่า เหรียญพระชัย (หลังช้าง) ศักดิ์สิทธิ์ และแคล้วดีนักในที่สุด อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าเอง คือ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. ข้าพเจ้าพร้อมด้วยพระจิต สนั่นกาโย วัดหนองถ่านใต้ คุณโยมบุญ จันทรงาม อดีตผู้ใหญ่บ้าน และนายสมพร พุกกระแวก คนขับรถได้ออกเดินทางจากวัดหนอง ถ่านใต้โดยรถยนต์ส่วนตัวมุ่งหน้าไปกรุงเทพมหานคร เพื่อติดต่อ คณะผ้าป่าที่จะนำไปทอดที่วัดหนองถ่านใต้ รถของข้าพเจ้าวิ่งไป ตามถนนพหลโยธิน สระบุรี-กรุงเทพฯ เลี้ยวแยกสายเอเชีย นครสวรรค์ และอีกทางหนึ่งไปสระบุรี ประมาณกิโลเมตรเศษก็ จะถึงประตูน้ำพระอินทร์ ได้มีรถบรรทุก ๑๐ ล้อ จอดคอยจะ เลี้ยวขวาอยู่คันหนึ่งเข้าใจว่าจะไปทางอ่างทองรถของข้าพเจ้าก็วิ่ง ไปเรื่อย ๆ ช่างซ้ายมีรถมากรถของข้าพเจ้าก็วิ่งคู่ไปกับรถทัวร์ พอ ไปถึงทางแยกที่รถบรรทุก ๑๐ ล้อ จอดคอยอยู่ รถทัวร์วิ่งแซงรถ ของข้าพเจ้าขึ้นไปไม่พ้น ก็เกิดชนรถของข้าพเจ้าเสียงดังโครม ๆ รถของข้าพเจ้าก็ไปชนรถบรรทุก ๑๐ ล้ออีกต่อหนึ่ง

ในระหว่างนี้เอง ข้าพเจ้าเห็นรถทัวร์พุ่งเข้าชน ก็นึกถึงเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ได้จึงภาวนาว่า “หลวงพ่อยุติ หลวงพ่อยุติ” รถก็หยุดทันที รถของข้าพเจ้าอยู่กลาง รถทัวร์อยู่ข้างซ้ายรถบรรทุก ๑๐ ล้อ หักฉีกไปประมาณ ๑ เมตร เขาเอาค่าเสียหายหนึ่งหมื่นบาท ส่วนรถข้าพเจ้านั้น กระบังข้างหน้ามาติดค้ำคอคนขับรถ กระຈกมาติดอยู่กับหน้าพระจิตสนตกโย เต็มไปหมด ประตูลังคา กระຈก ออกไปหมดเลย คณะของข้าพเจ้าทั้ง ๔ คน ก็นั่งกันอยู่ในรถทุกคนเป็นปรกติคล้ายว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น คณะของข้าพเจ้าต้องออกทางลังคา เพราะประตูแน่นหมดออกไม่ได้ เมื่อออกมาได้แล้วก็เดินตรวจดู ปรากฏว่าไม่มีใครเป็นอะไรสักคนเดียว ไม่มีเลือดแม้แต่หยดเดียว คนขับรถซึ่งถูกกระบังข้างหน้าค้ำคออยู่ถามข้าพเจ้าว่า หลวงน่าเป็นอะไรไหม ทั้งๆ ที่ตัวเองก็ยังพูดไม่ชัด เพราะเหล็กยัดค้ำคออยู่ ยังเป็นห่วงคนอื่นอีกส่วนข้าพเจ้ากับโยมหายกนั่งอยู่เบาะหลังหมอบติดอยู่กับพื้น เมื่อออกมาได้แล้ว พระจิตถามว่า ออกมาได้อย่างไร ข้าพเจ้าก็บอกว่าเหรียญพระชัย (หลังช้าง) พาออกมา ก็พากันหัวเราะนิกขน์ที่รอดตายมาได้ อย่างไร คุณโยมบุญไกรธพูดขึ้นว่า จะตายกันอยู่แล้วยังหัวเราะอีก ข้าพเจ้าก็หัวเราะทำนองไกรธใหญ่ ข้าพเจ้าก็บอกว่าไม่เป็นไร เหรียญพระชัย (หลังช้าง) เต็มยามไม่ต้องกลัว พอดีในขณะนั้นเองรถเจ้าหน้าที่ตำรวจผ่านมาข้าพเจ้าก็แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่ามีรถทัวร์

จนแล้วหนึ่ ขอให้วิทยุจับหน่วย รถทัวร์ถาวรฟาร์ม ประมาณสัก ๑๐ นาที ก็จับได้ ในขณะที่เจ้าหน้าที่วิทยุไปบอกว่ารถทัวร์ชนรถ พระเท่านั้นแหละ รถมูลนิธิร่วมกตัญญูเก็บศพวิ่งมา ๒ คัน พร้อมกับรถยก เตรียมผ้าขาวทอศพมาเรียบร้อยแล้ว

พอมาถึงที่เกิดเหตุ เห็นพระเดินอยู่ก็แปลกใจ คนบริเวณนั้น ก็ออกมาดูกันเต็มถนนทีเดียวเมื่อตกลงใช้ค่าเสียหายและค่าซ่อมกับรถทัวร์และรถบรรทุก ๑๐ ล้อเรียบร้อยแล้ว รถของข้าพเจ้ายังสามารถวิ่งต่อไปได้ถึงกรุงเทพ ฯ ผู้ที่พบเห็นรถดังกล่าววิ่งไปได้พระและคนที่นั่งไปในรถไม่มีใครเป็นอะไรเลยแม้แต่่น้อย เห็นเป็นเรื่องแปลกและอัศจรรย์ บางคนถึงกับเรียกให้หยุดสอบถามว่าหลวงพ่อมืออะไรดี ขอผมสักองค์สิ ไปเอาที่วัดชี วัดไหนก็ได้ เจริญพระชัย (หลังช้าง) มีทุกวัดในเขตพระนครศรีอยุธยา ก็มีทุกวัด อันนี้แหละเหตุการณ์เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ากล่าวพูดได้เต็มปากเต็มคำว่า เจริญพระชัย (หลังช้าง) มีความศักดิ์สิทธิ์และคลาดแคล้วจริง ๆ ผู้ใดอยากทราบรายละเอียดความอัศจรรย์และบารมีของเจริญพระชัย (หลังช้าง) ที่ช่วยปกป้องคุ้มครองให้ข้าพเจ้าทั้ง ๔ รอดตายและไม่ได้รับบาดเจ็บเลยแม้แต่่น้อย ขอเชิญไปที่วัดหนองถ่านใต้ ตำบลหนองบึง อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี ข้าพเจ้าทั้ง ๔ ท่านจะเล่ารายละเอียดทุกแง่ทุกมุมให้ท่านได้ทราบโดยทั่วกัน

อนึ่ง ข้าพเจ้าไปวันเสาร์กลับวัดหนองถ่านใต้วันจันทร์ พอกลับถึงวัดเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ญาติโยมพากันมาเยี่ยมถามข่าวกันเป็นจำนวน ๔๐ คนเศษ ข้าพเจ้าก็พูดกับญาติโยมที่มาเยี่ยมถามข่าวว่า ที่รอดตายมาได้คราวนี้ กับทั้งไม่บาดเจ็บแม้แต่คนเดียว นั้น ก็เพราะบารมีและอานุภาพของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) คุ่มครองแท้ ๆ ในย่ามของอาตมาภาพมีวัดอุ้มงคงเฉพาะแต่เหรียญพระชัย (หลังช้าง) เท่านั้น อย่างอื่นไม่มีอะไรติดย่ามเลย ญาติโยมจึงขอบูชาเหรียญพระชัย (หลังช้าง) กันทุกคน ข้าพเจ้าก็แนะนำญาติโยมว่า จะไปไหนให้นำติดตัวไปด้วย อย่าเอาไปเก็บไว้จะขอรับรองว่ามีความศักดิ์สิทธิ์และคลาดแคล้วดีจริง ๆ.

พระครูปัญญาวรยุต

เจ้าอาวาสวัดหนองถ่านใต้

ผู้บันทึก

๑ มีนาคม ๒๕๓๑

อภินิหารของเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

ข้าพเจ้าได้ไปกิจนิมนต์ โยมวัดบำเพ็ญพรต เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ ตรงกับแรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๔ ข้าพเจ้าได้ไปงานนิมนต์ที่บ้านโยมในเขตตำบลวังงาม ของข้าพเจ้าที่ปกครองนี้ โยมเอารถมารับที่วัดห้วยหวาย แต่ไม่เจอข้าพเจ้าแล้วก็ไปรับอาจารย์ที่วัดโคกกระพี้ แล้วก็ไปรับอาจารย์ที่วัดโคกกระท้อนไปพร้อมกัน แต่ข้าพเจ้าไปงานยกข้อฟ้าอุโบสถวัดเขาดินเหนียว ข้าพเจ้ากลับมาพักอยู่ที่วัดโคกกระท้อน พอได้กำหนดเวลาข้าพเจ้าก็ให้เด็กเอารถจักรยานยนต์มาส่ง พอตีไม่ถึงวัดก็เจอโยมเอารถไปรับอาจารย์วัดโคกกระท้อน แล้วกลับไปบ้านงานบำเพ็ญพรต รถวิ่งไปด้วยความเร็วประมาณ ๑๓๐ กม/ชม. และวิ่งไปได้ระยะทาง ๓ กิโลเมตร ก็เกิดยางแตก แต่รถไม่เสียหลัก โชเฟอร์ก็ประคองรถไปประมาณครึ่งกิโลเมตรจึงหยุดดูยางรถ ปรากฏว่ายางใช้ไม่ได้ก็ถอยเข้าข้างทางเปลี่ยนยางใหม่เพราะมียางอะไหล่ เปลี่ยนยางเสร็จแล้วก็วิ่งมายังบ้านงานก็ไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติอีก ด้วยข้าพเจ้ามีเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ความอภินิหารที่เกิดขึ้นกับตัวของข้าพเจ้าที่มีเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ติดกระเป๋าสตางค์ที่ข้าพเจ้าพกไปเป็นประจำ

มีลูกศิษย์อีกคนหนึ่ง ซึ่งตอนที่ข้าพเจ้าได้รับเหรียญพระชัย (หลังช้าง) มาใหม่ ๆ เห็นที่จำวันที่ไม่ได้ เพราะว่าลูกศิษย์ไปทำไร่ ที่วังน้ำเย็น ได้ซื้อจักรยานยนต์ไปที่กิ่งอำเภอรังน้ำเย็น จังหวัด ประจวบคีรีฯ เกิดมีอุบัติเหตุมาจากไหนไม่ทราบเหมือนกันวิ่งมาอี ทำไห้ไม่ทราบ ชนรถมอเตอร์ไซด์เข้าให้ เสียงตั้งสนั่นคิดว่าตาย แล้ว แต่วาลูกศิษย์ของข้าพเจ้าไม่เป็นอะไร เหตุเกิดขึ้นที่กิ่งอำเภอรังน้ำเย็น ส่วนรถจักรยานยนต์นั้นใช้การไม่ได้เลย นายอำเภอ และเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งโรงพักที่มาดูเหตุการณ์ต่างถามคุณเด้อว่ามีอะไรดี คุณเด้อบอกว่ามีเหรียญอยู่เหรียญเดียว ลูกศิษย์บอกว่า นายอำเภอให้ ๒,๐๐๐ บาท แต่คุณเด้อไม่ให้จึงได้มาพูดคุยกับ ข้าพเจ้าว่า เหรียญพระชัย (หลังช้าง) มีความอภินิหารเช่นนี้ มีจะนั้น คงไปนอนอยู่ในโลงแน่ ๆ ทั้งนี้เพราะบารมีของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) จริง ๆ หรือเป็นเพราะบารมีของลูกศิษย์ และตัวของ ข้าพเจ้าเองยังคลาดแคล้วอยู่เช่นนี้

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเล่าเรื่องความเป็นจริงที่เกี่ยวกับอภินิหารของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) มาเป็นสังเขป ดังนี้.

พระอธิการสำราญ ติกขะภิกขุ

เจ้าอาวาสวัดห้วยหวาย

ความศักดิ์สิทธิ์และอำนาจของเหรียญพระชัย (หลังช้าง)

ข้าพเจ้าพระครูประดิษฐ์สรธรรม เจ้าอาวาสวัดประดิษฐ์ธรรม
ตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ได้ประสบอุบัติเหตุ
แตกหักแล้วคลาต เพราะอำนาจบารมี และอำนาจความศักดิ์สิทธิ์
ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) คัมภีร์ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๕
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๐ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยคุณโสภา สีมะม คุณ
ทองอินทร์ พลแก้ว และคุณธรี พิมพา เป็นคนขับรถได้ออกเดินทาง
จากวัดแต่เช้าตรู่โดยรถยนต์ส่วนตัวไปยังมหาวิทยาลัยขอนแก่น
เพื่อพบกับท่านรองศาสตราจารย์ทวีเกียรติ ยิ้มสวัสดิ์ และหน
ดร.สัมฤทธิ์ เพื่องจันทร์ ถึงมหาวิทยาลัยขอนแก่นเวลาประมาณ
๑๔.๐๐ น. จึงเข้าไปพบกับท่านทั้งสอง ตกลงกันเรื่องที่ท่านทั้งสอง
จะจัดผ้าป่าไปทอดที่วัดประดิษฐ์ธรรม เพื่อนำปัจจัยสมทบ
ทุนสร้างพระอุโบสถ ซึ่งกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ คุยธุระกัน
เสร็จเรียบร้อยแล้วจึงเดินทางกลับ รถของข้าพเจ้าออกจากมหา
วิทยาลัยขอนแก่นวิ่งเรื่อยมาบนถนนมิตรภาพ และได้มีรถบรรทุก
ลึบล้อบรรทุกทรายเต็มรถ วิ่งตามหลังมากระชั้นชิดพอเดินทาง
มาห่างจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นประมาณ ๒ กิโลเมตรเท่านั้น

เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นโดยฉับพลันคือ ได้มีวัวตัวหนึ่งวิ่งตัดหน้ารถยนต์ของข้าพเจ้าอย่างกระทันหัน คุณครูก็คนขับรถเบรครถเต็มแรงทันทีทันใดนั้นเองรถบรรทุกสิบล้อดังกล่าวพุ่งเข้าชนท้ายรถยนต์ของข้าพเจ้าเต็มแรงเสียงดังสนั่นหวั่นไหว รถบรรทุกสิบล้อพลิกคว่ำตกลงไปข้างถนน ส่วนรถยนต์ของข้าพเจ้ายุบและพังยับเยินเบาะด้านหลังพังหมด กระฉกแตกป่นไม่มีชิ้นดี ที่นำประหลาดและน่าอัศจรรย์ที่สุดก็คือข้าพเจ้ากับพวกรวม ๔ คนซึ่งนั่งอยู่ในรถยนต์ ไม่มีผู้ใดบาดเจ็บและเป็นอันตรายแม้แต่ร้อยละหนึ่งคนเดียว โดยเฉพาะคุณโสภี สี่เมฆกับคุณทองอินทร์ พลแก้วนั่งอยู่ที่เบาะด้านหลังตามปรกติต้องตายเป็นแน่แท้ ถ้าไม่ตายก็เลี้ยยไม่โต เพราะผู้ที่เห็นสภาพรถยนต์ในภายหลังพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ตายไม่เหลือทั้งนั้นน่าประหลาดจริง ๆ คนทั้งสองไม่ได้บาดเจ็บและอันตรายใดๆ เลย อีกอย่างหนึ่งกระฉกที่แตกก็กระเด็นออกไปนอกตัวรถทั้งหมดแม้เศษก็ไม่มีตกลงในตัวรถเลยซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ นับว่า “ประหลาดอัศจรรย์และปาฏิหาริย์จริง ๆ”

อนึ่ง อุบัติเหตุเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว ได้มีคนพากันวิ่งมาดูยังที่เกิดเหตุเป็นจำนวนมากได้ยืนถามกันและกันว่าตายหมดทั้งคันไหม และได้มีเสียงตอบว่า คงไม่เหลือแน่คงตายหมด พอมาถึงยังที่เกิดเหตุจึงทราบความจริงว่า ไม่มีผู้ใดบาดเจ็บและเป็น

อันตราย พวกเขามารุมล้อมถามข้าพเจ้าว่าเป็นไปได้อย่างไรหลวงพ่อกับลูกศิษย์ไม่เป็นอะไรเลย ไม่น่าเชื่อหลวงพ่อดังต้องมีของขลังของดีแน่ ๆ ข้าพเจ้าก็พูดว่า หลวงพ่อไม่มีของขลังของดีอะไรหรอก ที่หลวงพ่อกับลูกศิษย์ไม่เป็นอะไรหรือไม่ตาย เพราะยังไม่ถึงคราวตายต่างหาก ก็ไม่มีผู้ใดเชื่อ และพากันพูดต่อไปว่าหลวงพ่อดังต้องมีของขลังของดีแน่ ๆ และเวลาต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๓ นาย เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร มี ร.ต.อ.วินิต วัณพาส เป็นหัวหน้าพอมายังเจ้าหน้าที่ตำรวจท่านพิจารณาคุณสมบัติ และสถานที่เกิดเหตุแล้วทราบว่า อุบัติเหตุครั้งนี้ไม่มีผู้ใดเป็นอะไร ร.ต.อ.วินิต ท่านอุทานออกมาว่า รถถูกชนและขนาดนี้ไม่มีผู้ใดบาดเจ็บและเป็นอันตรายเสียหรือ และเดินมาให้ข้าพเจ้าแล้วพูดว่ารถหลวงพ่อกถูกชนและขนาดนี้ไม่มีใครเจ็บใครเลย เป็นไปได้อย่างไรแปลกและอัศจรรย์จริง ๆ หลวงพ่อดังมีดีอะไรกระมังครับ กระผมสนใจเสียแล้ว ท่านก็ยกมือขึ้นไหว้ขออนุญาตดูยามว่าหลวงพ่อย่ำว่าอย่างนั้นอย่างนี้เลย กระผมขออนุญาตตรวจดูยามหลวงพ่อดังสักหน่อยเถิด เข้าใจว่าต้องมีของดีแน่ ๆ ข้าพเจ้ากล่าวว่าไม่มีอะไรหรอก เป็นเพราะอาตมภาพกับบรรดาญาติโยมที่มาด้วยกันยังไม่ถึงคราวตาย ท่านก็ยังไม่เชื่อ ขอตรวจดูยามจนได้ เมื่อท่านค้นยามดูก็พบ "เหรียญพระชัย (หลังช้าง)" ซึ่งมีติดยามไปด้วยเพียง

เหรียญเดียวเท่านั้น ท่านสนใจมากถึงกับอ่อนวอนขอและพูดอย่างมั่นใจว่าต้องเป็นเตชานุภาพของเหรียญๆ นี้แน่นอน หลวงพ่อเมตตาขอให้บูชาเถิดหลวงพ่อกงหาได้ไม่ยากกระผมทำงานเลี้ยงกับอันตรายรอบด้าน ต้องขับรถออกตรวจดึกๆ ตื่นๆ และไปจับผู้ร้ายล้วนแต่อันตรายทั้งนั้น ข้าพเจ้าก็ตัดสินใจมอบเหรียญพระชัย (หลังช้าง) เหรียญนั้นให้กับ รต.เอ.วินิต วัณพาส เพราะเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ที่วัดยังมีอยู่อีกมาก สำหรับประชาชนที่อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ นั้น สนใจปาฏิหาริย์และอานุภาพของเหรียญดังกล่าว ก็พากันมาขอเหรียญพระชัย (หลังช้าง) กับข้าพเจ้าเป็นการใหญ่ ข้าพเจ้าจึงให้ประชาชนทุกท่านทราบว่ามีติดยามมาเพียงเหรียญเดียวเท่านั้น ประชาชนเหล่านั้นได้ขอที่อยู่และนามบัตรไว้ ต่อจากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ช่วยดำเนินการให้รถบรรทุกสิบล้อฝ่ายชน ใช้ค่าเสียหายซ่อมและเปลี่ยนส่วนที่ใช้ไม่ได้ให้ตามความต้องการ ฝ่ายทางรถบรรทุกก็ยินดีตกลงชดเชยค่าเสียหายซ่อมและเปลี่ยนส่วนที่ใช้ไม่ได้ให้โดยไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น นี่นับว่าน่าประหลาดและน่าอัศจรรย์อีกเช่นกัน

ข้าพเจ้าขอย้อนเล่าถึงเหตุการณ์ก่อนออกเดินทางจากวัดอีกครั้งเล็กน้อย กล่าวคือ ก่อนออกเดินทาง ข้าพเจ้าได้อธิษฐานจิตขออานุภาพบารมีของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) จะช่วยปกป้อง

คุ้มครองป้องกันภัยอันตราย พร้อมทั้งขอให้การเจรจาสำเร็จตาม
ความประสงค์ ปราศจากอุปสรรคขัดข้องด้วยเถิด ผลปรากฏ
ว่าประสบอุบัติเหตุ ไม่มีภัยอันตราย การเจรจาทันทีทางรองศาสตราจารย์
ทวีเกียรติ ยิ้มสวัสดิ์ และท่าน ดร.สัมฤทธิ์ เพื่องจันทร์ สำเร็จ
ตามความประสงค์ และรถบรรทุกสิบล้อยี่ห้อซิดใช้คาเสียหลาย
ซ่อมและเปลี่ยนส่วนที่ใช้การไม่ได้ทั้งหมดโดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ
เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า เพราะอำนาจภาพารมีคุณ
ศักดิ์สิทธิ์และปาฏิหาริย์ของเหรียญพระชัย (หลังช้าง) เป็นแน่แท้

ต่อแต่นั้น มาหลังจากเกิดอุบัติเหตุไม่ว่าวัน มีคนขาย
ขอนแก่น ๔ คน เดินทางมาซื้อรถยนต์ที่จังหวัดสระบุรี ได้ใช้ใบ
ที่วัดประดิษฐานธรรม เพื่อขอบูชาเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ๑ ใบ
ที่มีผู้ฝากมาขอบูชาอีกเป็นจำนวนมาก เมื่อสอบถามผู้ทราบ
ผู้ที่มาที่วัดเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ในอุบัติเหตุในวันนั้นด้วย สำหรับผู้
สงฆ์ขอบูชาเหรียญเป็นผู้ที่เห็นเหตุการณ์ และผู้ที่ได้ทราบข่าว
ความศักดิ์สิทธิ์ปาฏิหาริย์และอำนาจของเหรียญพระชัย มักจะ
ส่งพระราชทานเข้าในวัง บ้านเก่า บ้านนอก บ้านเขาสูง และ
ชาวบ้านอื่น ๆ เมื่อทราบข่าวได้มากราบไหว้ขอบูชาเหรียญ
พระชัย (หลังช้าง) เป็นจำนวนมาก ทำให้วัดประดิษฐานธรรมไม่พอ

ข้าพเจ้าได้เล่าเหตุการณ์วันเกิดอุบัติเหตุให้ฟังโดยละเอียด กับ
ทั้งกล่าวกับผู้รับเหรียญไปบูชาว่า “ใครมีเหรียญพระชัย (หลังช้าง)
อยู่กับตัวคุ้มตัว อยู่กับบ้านคุ้มบ้าน จะไปไหนมาไหนมีเหรียญ
พระชัย (หลังช้าง) ติดตัวไปคุ้มตัวให้พ้นจากภัยไม่มีอันตราย”
ผู้ใดบ้านใดยังไม่มีเหรียญพระชัย (หลังช้าง) ไปบูชา กรุณาได้โปรด
รับหาไปบูชาเพื่อคุ้มตัวคุ้มบ้านเสียให้จงได้ ข้าพเจ้าผู้ประสบ
อุบัติเหตุมาเองเชื่อมั่นสนิทใจว่า “เหรียญ พระชัย (หลังช้าง)” มี
ความศักดิ์สิทธิ์ มีปาฏิหาริย์ และมีเดชานุภาพ อย่างน่าอัศจรรย์
เป็นอย่างยิ่ง.

พระครูประดิษฐ์สรธรรม

เจ้าอาวาสวัดประดิษฐ์ธรรม (บ้านโง้ง)